

15de JAARGANG, NR. 271
23 JANUARI 2017

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP PAPIER

4 JAZZ OP DE PLAAT

Fay Claassen, Mark Dresser,
 Aziza, Willem Hellbreker,
 Joris Teepe, Nos Otrobanda e.a.

8 JAZZ OP DE PLANKEN

Stefano Battaglia, Yuri Honing.

EN VERDER:

9 Jazz in beeld (Jean Schoubs)

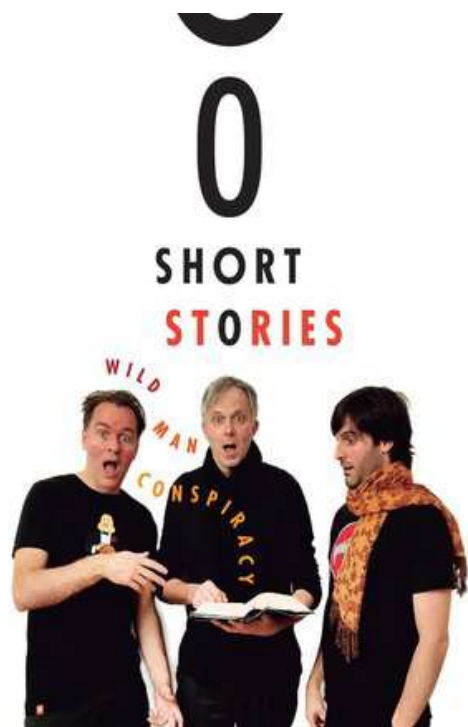
10 New York Calling (Roos Plaatsman)

11 Jazz in beeld (Joke Schot)

12 Gouwe ouwe Hessel Fluitman

JAZZFLITS 272 KOMT 6 FEBRUARI UIT

JAZZNIEUWS

'Short Stories' van Wild Man Conspiracy goed ontvangen in VS

De cd 'Short Stories' van het trio Wild Man Conspiracy is een van de negen 'editors' picks' van de maand januari in Downbeat. Het album van Gerard Kleijn (tp), Guillermo Celano (gt) en Joost Kesselaar (d) wordt ook een maandlang aanbevolen op de website van het Amerikaanse blad. In de VS is de cd uitgebracht door het New Yorkse label Red Piano Records. 'Short Stories' verscheen in Nederland op Clazz Records en werd in Jazzflits 264 door Herman te Loo besproken.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

**STAD ANTWERPEN EN VRT VERZEKEREN
 TOEKOMST FESTIVALJAZZ MIDDELHEIM**

Na 35 edities van Jazz Middelheim neemt de stad Antwerpen de praktische organisatie van het evenement op zich. De stad gaat het festival logistiek en publicitair ondersteunen. De VRT-radiozender Klara zal als partner de concerten live blijven uitzenden.

"Dankzij deze overeenkomst is een mooie toekomst verzekerd en blijft Jazz Middelheim de bakken en het ankerpunt van de Belgische jazz. De stad helpt zo verder bouwen aan de eigen jazzscene met plaats voor onze eigen muzikanten, plaats voor vernieuwing en een opstap naar het grote publiek", zegt wethouder voor cultuur Caroline Bastiaens. "Jazz Middelheim rijmt perfect op onze strategie om Antwerpen sterker op de kaart te zetten als atypische stad", legt de Antwerpse burgemeester Bart De Wever uit. "Het is een stadsfestival met zeer hechte en betrokken fans, maar we geloven dat Jazz Middelheim een groot potentieel heeft om verder te groeien. Daarom gaan we het engagement aan om als stad het festival te ondersteunen op vlak van marketing en communicatie."

In 1969 organiseerde de toenmalige Belgische Radio- en Televisieomroep (BRT) voor het eerst Jazz Middelheim. Oorspronkelijk in het Middelheimpark, later in park Den Brandt. Bij al die edities verleende de stad Antwerpen haar medewerking en zorgde ze voor financiële en logistieke ondersteuning. Op die manier konden over de jaren heen duizenden muzikliefhebbers gedurende meerdere dagen de grote namen van de jazzwereld aan het werk zien. Naast internationale bekendheden stonden er stevast verschillende Belgische artiesten op het programma. Het festival, waarop alle jazzstromingen aan bod komen, bouwde daarmee een internationale uitstraling en uitstekende reputatie op. Jazz en Muziek Gent gaat de praktische organisatie van Jazz Middelheim op zich nemen. Deze organisatie deed dit de afgelopen jaren ook al. De editie 2017 van Jazz Middelheim vindt in augustus plaats.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

NIEUWS

Veertig jaar Jazz on Sunday Leiden

De Leidse concertreeks Jazz on Sunday bestaat in maart veertig jaar. Dat wordt 12 maart, de officiële oprichtingsdatum, uitgebreid gevierd.

Criticus Nat Hentoff overleden

De Amerikaanse muziekcriticus Nat Hentoff is 7 januari overleden. Hij was 91. Hentoff was van huis uit historicus, maar schreef ook romans. Hentoff was van 1958 tot 2009 jazzcriticus bij de New Yorkse uitgave The Village Voice. Na zijn vertrek aldaar schreef hij columns voor The Wall Street Journal. Hentoff publiceerde in onder meer Down Beat, Jazz-Times, The Washington Post en The New York Times. Tevens was hij staff writer van The New Yorker.

Deelnemers bekend Leiden Boonekamp Jazz Award 2017

In twee voorronden strijden de komende maand negen formaties met studenten van Nederlandse conservatoria om een plek in de finale van de Leiden Boonekamp Jazz Award 2017. Op 9 februari treden Raúl Santana Sáez de Ibarra (piano), Edoardo Liberati (gitaar), Marco Apicella (piano), Mo van der Does (altsaxofoon) en Christian Palmieri (drums) in het strijdperk. Twee weken later, 23 februari, nemen Antisia Machneva (piano), Floris van Elderen (drums), Giovanni Agosti (piano) en Aarón Castrillo (drums) met hun begeleiders de handschoen op. De voorronden vinden plaats in de foyer van de Stadsgehoorzaal. De finale is op 19 maart in het Volkshuis. Zosja El Rhazi, Charlotte Karlsted, Gerard ten Hoopen, Martijn Groen en Wouter Turkenburg (voorzitter zonder stemrecht) jureren de finalisten. De Award wordt deze keer voor de negende maal uitgereikt.

Rosenberg Trio speelt muziek in film over Django Reinhardt

Tijdens de komende Berlinale, het filmfestival van Berlijn (van 9 tot en met 19 februari), gaat een film over gipsygitarist Django Reinhardt in première. In de Franse film met als titel 'Django' draait het grotendeels om de vervolging van zijn familie door de nazi's. Reinhardt moest voor de Duitsers op de vlucht toen deze in 1943 Parijs bezetten. De film is het regiedebuut van Etienne Comar. Django Reinhardt wordt gespeeld door Reda Kateb. De muziek in de film wordt gespeeld door het Rosenberg Trio.

PODIA

De kersverse Young VIP Genzo Okabe. (Foto: Baiba Yurkevich)

GENZO OKABE EN XAVI TORRES YOUNG VIPS '17

De Japanse altsaxofonist Genzo Okabe en pianist Xavi Torres, winnaar van de Dutch Jazz Competition, zijn gekozen tot de Young VIPS van 2017. Vanaf maart toeren zij door Nederland. Genzo met zijn Okabe Family en Torres met het Xavi Torres Trio.

De 'Young VIPS tour' is een initiatief van de Vereniging van Jazz- en Improvisatiemuziek Podia (VIP), een samenwerkingsverband van 25 Nederlandse jazzpodia. Jaarlijks kiezen programmeurs van deze jazzpodia muzikaal talent, dat een tournee langs een aantal bij de VIP aangesloten podia mag maken. Talent dat ook zijn eigen muziek componeert. De Young VIP-tournee bestaat sinds 1997 en is dit jaar dus aan zijn twintigste editie toe. Eerdere Young VIPS waren onder anderen zangeres Izaline Calister, pianist Harmen Fraanje, saxofonist Joris Posthumus, gitarist Reinier Baas, Kapok en in 2016 vibrafonist Vincent Houdijk en pianist Rogier Telderman. Tijdens hun tournee zullen Okabe en Torres onder meer het Bimhuis, LantarenVenster (Rotterdam), Jazzpodium De Tor (Enschede), Hot House Jazz (Leiden) en Paradox (Tilburg) aandoen.

OVERIG

Winnaars The Records 2017 in Amsterdam gekozen

Trempera (met onder anderen Young Vip 2017 Xavi Torres in de gelederen), OWAL/Otherwise We Are Lost en How Town zijn de winnaars van Keep an Eye The Records 2017 geworden. Dit werd 15 januari in het Bimhuis in Amsterdam bekendgemaakt. De drie formaties werden eerder die dag gekozen uit acht finalisten - allen alumni van Nederlandse conservatoria - die een kort concert gaven in het Conservatorium van Amsterdam. De drie winnende formaties krijgen 10.000 euro om een cd te maken.

Meer Jazz Festival wordt TAKE OFF Music Event

Het Haarlemmermeerse Meer Jazz Festival gaat verder onder de naam Take Off Music Event. Daarmee wordt tevens het muziek-aanbod op het festival breder. Het festival vindt dit jaar van 8 tot en met 11 juni plaats. Op het programma staan onder anderen ZO! Gospel Choir, Mathilde Santing, Trio Kraak & Smaak en Edsilia Rombley & All Female Band. De volledige programmering - ook die van de International Big Band Competition - wordt in het voorjaar bekendgemaakt.

JAZZ OP PAPIER

MUZIEKJOURNALISTIEK

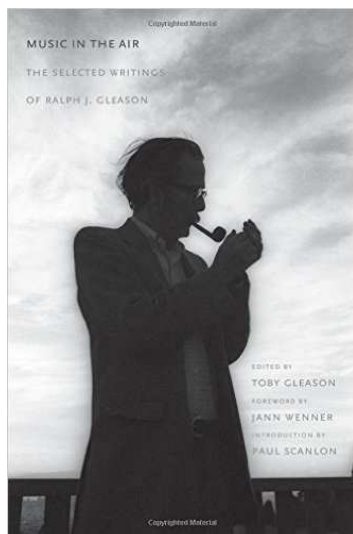

Ralph Gleason, Toby Gleason (red.)
Conversations in jazz :
the Ralph J. Gleason interviews.

New Haven, CT : Yale University Press, 2016.

XV, 276 pag.

ISBN 978-0-300-21452-9 hardb.

Ralph Gleason, Toby Gleason (red.)
Music in the air : the selected
writings of Ralph J. Gleason.

New Haven, CT : Yale University Press, 2016.

XVIII, 309 pag.

ISBN 978-0-300-21216-7 hardb.

Dit had een in memoriam Nat Hentoff moeten worden. De auteur van talloze artikelen en boeken overleed zaterdag 7 januari jl. thuis in Manhattan op 91-jarige leeftijd. Bij de voorbereidingen bleek dat mijn ideeën over de inhoud grotendeels overeenkwamen met die in een bespreking van zijn jongste boek 'At the Jazzband Ball: sixty years on the jazz scene'. Ik verwijs de lezer dan ook graag naar nummer 163, d.d. 13 september 2010, en wil daarbij andermaal het boek van harte aanbevelen.

Hentoff, door Gary Giddins een kroniekschrijver genoemd, begon bij een plaatselijke radiozender in Boston. In 1953 kwam hij bij Down Beat, waarvoor ook de acht jaar oudere Ralph Gleason werkte. Vanaf die tijd vertonen hun carrières opvallende parallellen. De bijdragen beperkten zich tot de gebruikelijke rubrieken: de nieuwsvoorziening, recensies van cluboptredens en platen, een gesprekje. Voor het eerste jaarboek, 'Music '56', verzorgden ze het jaaroverzicht over 1955, Hentoff vanuit de oostelijke staten met als openingszin: "The leaping public interest in jazz was manifested in both the marts of commerce and culture as this highly active jazz year came to a close", Gleason vanuit Californië: "Whether or not there is a West Coast jazz style - and even if the critics say there is, there is! - 1955 started out as a banner year for jazzmen from the Pacific Coast", waarna een opsomming volgde van wederwaardigheden. Al meteen blijkt hieruit hun journalistieke benadering van de muziek. Over de muziek zelf schrijven, dat lieten ze liever aan anderen over. Down Beat was ook niet meer dan een nieuwskrant, een degelijk artikel hoefde je er niet te zoeken. Overigens waren beiden nog verbonden aan diverse dag-, week- en maandbladen, waarin ze, naast de jazz, maatschappelijke omstandigheden onder de loep namen.

Het jaar 1958 betekende voor beiden een extra productiviteit: ieder van hen richtte een jazztijdschrift op dat minder aan de actualiteit gebonden was: Gleason begon een kwartaalblad, 'Jazz: a Quarterly of American Music', en Hentoff, in samenwerking met Martin Williams, 'The Jazz Review'. Van het eerste verschenen er helaas maar vijf nummers, het maandelijks 'The Jazz Review' bracht het tot drieëntwintig afleveringen. Naderhand zijn er nog tal van bladen verschenen - onder andere achtereenvolgens 'Jazz (& Pop)', 'Sounds & Fury', 'Different Drummer', 'Jazz Magazine', 'Bebop & Beyond' - maar geen haalde het niveau van hun voorgangers.

Eveneens in 1958 redigeerden ze een bundel met eigen opstellen en die van anderen: Hentoff en Nat Shapiro met 'The Jazz Makers' en Gleason met 'Jam Session'. Daarnaast zette Gleason, samen met Jimmy Lyons, het Monterey Jazz festival op en werkte hij voor radio en televisie, waaruit de serie 'Jazz Casual' voortkwam, ook op dvd verschenen. Wie herinnert zich niet de slungelachtige gestalte met zijn onafscheidelijke pijp? In 1967 nam hij mede het initiatief tot het blad 'Rolling Stone' en was daarmee de eerste jazzjournalist die ook over pop schreef. Gleason stierf in 1975 op 58-jarige leeftijd. In datzelfde jaar verscheen zijn eerste en enige eigen boek onder de volledige titel 'Celebrating the Duke & Louis, Bessie, Billie, Bird, Carmen, Miles, Dizzy & Other Heroes'. Dankzij zoon Toby zijn er nu, veertig jaar later, twee compilaties van zijn werk: één met veertien interviews (zie omslag) en een tweede met artikelen uit diverse bronnen, alle uit de jaren zestig. Ze bestrijken voor bijna de helft jazz en blues (Coltrane, Mingus, hoesteksten) en voor het overige folk en pop (Pete Seeger, Bob Dylan), cabaret (Dick Gregory, Lenny Bruce) en sociale kwesties (tv-beleid ten aanzien van zwarte artiesten, bloemenkinderen, de studentenbeweging).

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

FAY CLAASSEN
Luck Child
Challenge

Bezetting:

Fay Claassen (voc),
 Olaf Polziehn (p),
 Peter Tiehuis (g)
 Ingmar Heller (b), Paul Heller (kl, b.kl, ts in no 7).

Haar nieuwe cd 'Luck Child' heeft zangeres Fay Claassen aan haar dochter opgedragen. Ze waaiert op het album heerlijk alle kanten uit. Het is een cd met vaart. Claassen improviseert onnavolgbaar en zingt met lef. Fay Claassen heeft opruiming gehouden en een aantal songs opgediept die in haar ogen eindelijk eens vastgelegd moesten worden. Met die 'achtergebleven' songs heeft ze een prachtig programma samengesteld! Piano, gitaar en contrabas zorgen voor een fluwelen stroom die met warmte langs haar stem vloeit. Op de plaat ontbreekt slagwerk, maar mede daardoor vloeit de muziek zo mooi. In Claassens stem is nagenoeg geen kraakje te bespeuren, gelukkig.

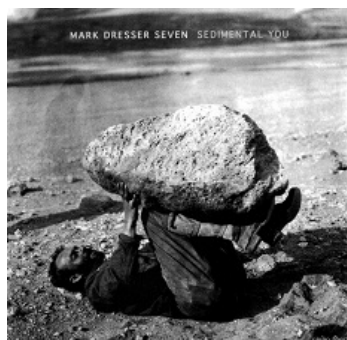
In het woordloos gezongen 'Fay' (door Kenny Werner geschreven) zingt ze het motiefje eindeloos, maar wel steeds net even anders, nieuw. 'Blackbird' van Lennon/McCartney maakt Claassen als het ware volwassen. Het stuk staat er: volledig, afgerond, zelfstandig. Net zoals Paul Simons 'One trick Pony'. Ze zingt het een fractie trager dan de componist. Het zijn songs die Fay Claassen in volle glorie laat schitteren. Een krachtig en in deze cd wat heftig detail is 'Miniature No. 7' van echtgenoot Paul Heller. Het biedt een minuut muziek. Rest mij nog te melden dat het pianospel van Olaf Polziehn af is en dat Peter Tiehuis weer eens bewijst hoe mooi afgerond hij kan musiceren. Ook de bas van Ingmar Heller past melodius in het geheel. Het lijkt wel alsof Fay Claassen de gave heeft om van de door haar gekozen songs de definitieve versie neer te zetten. Dat is maar weinig zangeressen gegeven.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een trailer van het album:
<http://bit.ly/2ij6182>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

MARK DRESSER SEVEN
Sedimental You
Clean Feed

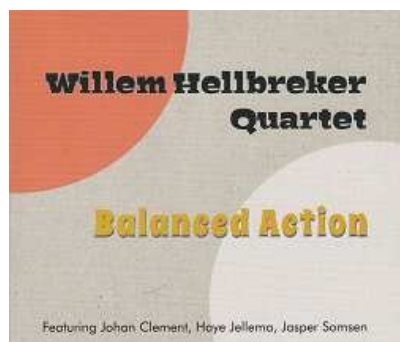
Bezetting:

Michael Dessen (tb), Nicole Mitchell (fl, afl),
 Marty Ehrlich (kl, bkl), David Morales Boroff (v),
 Joshua White (p), Mark Dresser (b, comp),
 Jim Black (d).

'Sedimental You', de titel van dit nieuwe album van bassist Mark Dresser, klinkt als een parodie op een bekende standard. Ergens klopt dat wel, want het titelnummer is gebaseerd op 'I'm getting sentimental over you'. Waar de componist echter ook op doelt, is de geologische term 'sediment': afzetting, aardlaag. De muziek op dit nieuwe septetalbum bevat namelijk vele lagen en ideeën. In het vernoemde titelstuk, bijvoorbeeld, heeft Dresser een nieuwe melodie geschreven op het akkoordenschema van de oude Tommy Dorsey-hit. Daar heeft hij het niet bij gelaten, want hij heeft de lengte van de maten opgerekend en soms ingedikt. Het effect is heel onbestemd – alsof er bij de burens verderop een poging wordt gedaan om de begeleiding te spelen, terwijl de naaste buurman op trombone een eigen melodie er tegenaan zet. Charles Ives zou trots zijn geweest op het resultaat. Zo heeft Dresser voor iedere compositie weer andere ideeën uitgewerkt op basis van een duidelijk gegeven. In de liner notes lijken zijn beschrijvingen soms ingewikkeld, de muziek is dat gezinsins. En dat is zowel aan zijn compositietalent te danken als aan het uitstekende ensemble. Dat klinkt met trombone, viool, fluit, (bas)klarinet en piano ontegenzeggelijk klassiek, maar de bassist en superdrummer Jim Black zorgen voortdurend voor een (soms hoekige) swing.

Herman te Loo

Bekijk hier een trailer van het album:
https://youtu.be/NeWf4Wq_tLA

WILLEM HELLBREKER QUARTET**Balanced Action****Eigen beheer****Bezetting:**

Willem Hellbreker (ts),
 Johan Clement (p),
 Jasper Somsen (b)
 Haye Jellema (d).

Het is tegenwoordig verduiveld lastig om bij een platenmaatschappij een voet tussen de deur te krijgen en een cd op te nemen. In dit tijdperk, waarin alles door YouTube en streamingdiensten als Spotify wordt gedomineerd, wil je als jazzmuzikant zo nu en dan toch ook iets tastbaars, een cd, maken. Bezoekers van concerten kopen zo'n cd graag als herinnering aan de leuke avond. Crowdfunding is tegenwoordig de manier om voldoende pecunia bijeen te harken voor de opname en productiekosten van een cd. Ook voor tenorist Willem Hellbreker bleek dit een geslaagd aanvalsplan om zijn nieuwe cd 'Balanced Action' voor elkaar te krijgen. Het schijfje is een fraaie staalkaart van zijn muziek en zijn kwartet geworden. Op 'Balanced Action' staan voor het merendeel eigen composities van Hellbreker. Het zijn mainstream-nummers met een eigentijdse hardbop-touch; nummers die je het gevoel geven dat ze er altijd al waren, zo vloeiend en vanzelfsprekend klinken ze. In de handen van het kwartet van Hellbreker met de Vlaamse routinier Johan Clement op piano, drummer Haye Jellema en bassist Jasper Somsen, krijgen de composities een gloedvolle uitvoering. Dit zijn stuk voor stuk jazzmuzikanten in hart en nieren, dat hoor je direct. Willem Hellbreker schudt een mooie volle toon uit zijn saxofoon en mengt in zijn sound een snuffje Coltrane en een flinke scheut Getz. De opnamestudio heeft het kwartet mooi vereeuwigd; de cd klinkt als een klok. Op de site van Willem Hellbreker (www.hellbreker.nl) staat waar het kwartet de komende maanden speelt. Dat lijkt mij een goede gelegenheid om een avond lekkere eigentijdse mainstream-jazz te scoren en dan neem je natuurlijk ook die fraaie cd 'Balanced Action' mee naar huis.

Sjoerd van Aelst**Het kwartet speelt 'Sundance':**<http://bit.ly/2iUZEvi>**AXEL KÜHN TRIO****Zeitgeist****Double Moon****Bezetting:**

Ull Möck (p, voc),
 Axel Kühn (b, voc),
 Marcel Gustke (d, perc).

De leider van het Duitse Alex Kühn Trio is bassist. Kühn (geen familie van pianist-componist Joachim Kühn) begon als klassiek bassist en groeide naar pop en jazz toe. Hij heeft dus een brede opleiding en dito interesse. 'Zeitgeist' is de opvolger van 'Open Mind' uit 2014. De titel 'Zeitgeist' suggereert dat Kühn goed zicht heeft op de tegenwoordige gang van zaken in muziekland. Een gang van zaken waar hij ook een mening over heeft. Zo zet hij zich in een begeleidende brief bij de cd - als voorbeeld - af tegen de muziek van Brad Mehldau. De rolverdeling in zijn eigen trio is conventioneel met de piano in de hoofdrol. Pianist Ull Möck is ook klassiek opgeleid. In zijn spel ontbreekt iets wat ik het vliegwieleffect noem: je wordt er niet door meegenomen. Het spel van de slagwerker doet me denken aan een wandelaar die zijn stappen niet afwikkelt om soepel vooruit te gaan, maar steeds zijn voeten met een klap neerzet en dan vanuit stilstand verder moet: zeer vermoeiend. Omdat de bassist de leider is, bepaalde en - dat is het probleem - schreef hij. Wat het probleem is, merk je bij het enige niet door hem geschreven stuk: 'Cat's in the cradle' van Harry Chapin. Dat wordt toch wat soepeler gespeeld. Axel Kühn stelt in de begeleidende brief ook dat hij schrijft voor en mikt op een jonge generatie. Niet horend bij die generatie, vind ik zijn muziek wat te stijfjes.

Hessel Fluitman**Bekijk hier een trailer van het album:**<http://bit.ly/2jn9K6E>

NOS OTROBANDA
The Curaçao Experience
Braam Records

Bezetting:

Michiel Braam (p),
 Aty de Windt (b),
 André Groen (perc).

We kennen Michiel Braam als een pianist die zich buiten de mainstream begeeft, eigennuttig en explosief is, één die menige vleugel meedogenloos heeft gegeseld. 'The Curaçao Experience', zijn nieuwste cd met Nos Otrobanda, laat hem van een heel andere, zachte kant horen. Het trio richt zich volledig op het spelen van traditionals uit de Antillen: mazurka, danza, tumba en de Antilliaanse wals. Volksmuziek die vooral in de eerste helft van de vorige eeuw razend populair was in de Antillen en jarenlang werd gedomineerd door de muzikale familie Palm. Braam voelde zich al jaren aangetrokken tot de laatste representant daarvan, de in 1998 overleden Antilliaanse pianist Edgar Palm en uiteindelijk is er dan een cd gemaakt als een eerbetoon aan Palm, die zich in een heel ander muzikaal segment bevond dan Braam met zijn improvisatiemuziek.

Braam schikt zich hier niet alleen in de traditionele rol van een Antilliaanse pianist, zijn gevoelige, authentieke, respectvolle en soms ontroerende spel maken het bijna ongelooflijk dat hij geboren en getogen is in Nijmegen en niet in de volkswijk Otrobanda in Curaçao. Braam improviseert wel degelijk, maar zo subtiel als het ware om vooral geen schade aan het origineel toe te brengen. Een heel enkel keertje zoeken jazzritmes hun weg naar het oppervlak.

Deze cd geeft rust en heeft een vrolijke uitstraling. Perfect om er op een tropisch avondje van te genieten en op te dansen. Dat is uiteindelijk ook het doel van deze Antilliaanse muziek.

Tom Beetz

Bekijk Nos Otrobanda live:
<http://bit.ly/2iVbA0e>

JORIS TEEPE & DON BRADEN
Conversations
Creative Perspective Music

Bezetting:

Don Braden (ts, fl),
 Joris Teepe (b),
 Gene Jackson,
 Matt Wilson (d).

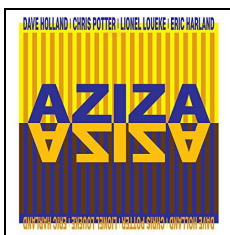
Bassist Joris Teepe is directeur van de jazzafdeling van het Prins Claus Conservatorium in Groningen. Hij is de initiator van het programma 'New York komt naar Groningen'. Daarnaast is hij actief als muzikant. 'Conversations' nam hij samen met zijn vaste maat saxofonist Don Braden op. Het is de negende cd waarop ze, in zeer diverse combinaties, samenspelen. Hier draait het om hun samenspraak. Alleen een drummer geeft ze partij. De beide heren spelen al sinds 1992 samen. Ze weten dus wat ze aan elkaar hebben. Om dat te laten horen hebben ze enkele 'originals' genomen en een aantal standards. Niet de eerste de beste.

In 'Goodbye pork pie hat' van Charles Mingus zijn ze als duo te horen, met een glansrol voor de bassist uiteraard. Ook zijn 'Footprints', het minder bekende 'Humpty dumpty' (Chick Corea) en 'Three card Molly' (Elvin Jones) opgenomen. Door de karinge instrumentatie - op drie nummers speelt zelfs de drummer niet mee - wordt de aandacht gevestigd op het samenspel van Teepe en Braden. Dat is naadloos. Het best is dat in 'This is new' en het afsluitende 'We take no prisoners' te horen. De twee nemen geen tijd voor zijwegen: de aandacht wordt alleen aan het thema en de verwerking daarvan gewijd. Ze weten van het materiaal chocolade te maken. Geen 30% melkchocolade, maar 87% pure chocola: intens en krachtig. Het mooi droge geluid van Don Braden kleurt prachtig met de contrabas.

Hessel Fluitman

Bekijk hier Joris Teepe solo:
<http://bit.ly/2k4AAnx>

AZIZA Aziza (Dare2)

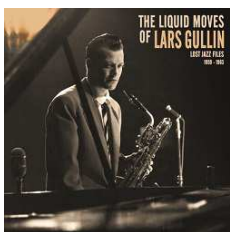

Wie de namen Dave Holland, Chris Potter, Lionel Loueke en Eric Harland op een cd ziet staan, haast zich naar de winkel. De respectievelijk bassist, saxofonist, gitarist en drummer worden in deze volgorde als uitvoerende muzikanten genoemd. Dit zijn beslist geen kleine jongens. Holland is duidelijk de initiatiefnemer. Bovendien verschijnt Aziza op zijn label. Hij gaat pas de studio in als alle stukken veelvuldig live zijn gespeeld en dat hoor je op 'Aziza'. De muziek zit gelukkig aan de sterke kant van fusion. Iedere muzikant bracht twee composities in. Dat levert heel wat verrassingen op. Een compositie met een sterke gitaar blijkt juist van de drummer. En het sterk Afrikaanse 'Summer 15' is van Chris Potter. Dave Holland weet zich altijd te laten omringen door goede muzikanten.

Peter J. Kortens

Bekijk Aziza live:
<http://bit.ly/2dZrsLe>

LARS GULLIN The Liquid Moves Of Lars Gullin (Sonorama)

De Zweedse baritonsaxofonist Lars Gullin maakte vooral in de jaren vijftig internationaal opgang. Hij speelde toen veel met onder anderen trompettist Chet Baker en saxofonist Lee Konitz. En ook met zangeres Rita Reys in 1953. 'The Liquid Moves of Lars Gullin, Lost Jazz Files 1959 - 1963' bevat zes opnamen uit vier sessies, met wat een toegift wordt genoemd. Dat zijn drie opnamen met de overdreven extatisch zingende Else Oxhol. Daardoor frustreert zij het luisteren naar de baritonsax. De cd is echt een verzamelaar voor Gullin-liefhebbers. Op twee stukken spelen Sahib Shihab (as, fl) en Dexter Gordon (ts) mee. Gordon heeft hier een licht geluid in zijn tenor. Lars Gullin wordt hoog aangeslagen. En dat is niet voor niets.

Hessel Fluitman

Gullin/Shihab/Gordon live in Kopenhagen:
<http://bit.ly/2k4RDpv>

ARNE JANSEN TRIO Nine Firmaments (Traumton)

Een verrassend gitaartrio, omdat de gitarist heel schoon speelt. Het geluid wordt niet overstuurd en je hoort geen door knoppen en schuiven veroorzaakte geluidsveranderingen. Arne Jansen speelt gewoon goed gitaar. De Duitser speelt al jaren samen met drummer Eric Schaefer en bassist Robert Lucaciu. Samen hebben ze de studio-cd 'Nine Firmaments' ingespeeld als ware het een live-opname. Hun spel klinkt alsof ze zich niet om eventuele foutjes bekommeren. 'Klingsor's last summer', geïnspireerd op het gelijknamige boek van Hermann Hesse, is een nostalgisch verhaal dat door Jansen als een lange ballade mooi uitspint, zonder te vervelen. Dat is exemplarisch voor de hele cd. Elk stuk heeft zijn eigen karakter en dat maakt de cd afwisselend.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:
<http://bit.ly/2jxz7FA>

JAZZWEEK TOP VIJF

Datum: 16 januari 2017

- 1 Norah Jones**
Day Breaks
(Blue Note)
- 2 George Cables**
The George Cables Songbook
(HighNote)
- 3 Mike LeDonne & The Groover Quartet**
That Feelin'
(Savant)
Joey Alexander
Countdown
(Motema)
- 4 Steve Slagle**
Alto Manhattan
(Panorama)
- 5 Cory Weeds Quintet feat. David Hazeltine**
It's Easy To Remember
(Cellar Live)

De JazzWeek Jazz Top Vijf geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

JAZZ OP DE PLANKEN

STEFANO BATTAGLIA TRIO

Bezetting:

Stefano Battaglia (p)
Salvatore Maiore (b)
Roberto Dani (d)

Datum en plaats:

7 januari 2017,
De Verkadefabriek, Den Bosch.

Je zou denken dat een pianist die al in 1988 tot het beste nieuwe talent van Italië werd uitgeroepen, meer dan honderd cd's op zijn naam heeft staan, sinds 2004 op het befaamde ECM-label wordt uitgebracht, inmiddels met vijf cd's, hier heel bekend zou zijn. Dat is echter niet het geval, sterker nog, hij speelde nooit in Nederland. Begrijpelijk dat zijn management het tijd vond om deze witte plek op de kaart te ontginnen en het trio van Battaglia een week langs de belangrijkste jazzpodia liet toeren. De opening vond in de kleinste van die podia plaats, de Jazz Factory dat tweemaal per maand met een concert in de Verkadefabriek te vinden is.

Een optreden van een verbijsterende schoonheid en klasse.

Zijn onbekendheid hier zorgde ervoor dat de Verkadefabriek vol, maar niet stampvol was. Dat zou wel eens snel kunnen veranderen want zijn optreden was van een verbijsterende schoonheid en klasse. Geboren en woonachtig in Milaan, begon hij als klassiek barokpianist met een voorkeur voor Bach, totdat hij Keith Jarrett ontdekte en wat later Bill Evans, waardoor hij besloot jazz te gaan spelen. In de jazz creëerde hij een opera ter ere van de filmregisseur Pier Paolo Pasolini, maakte een programma rond schilder Rothko, en werkte aan 'The Book Of Songs', dat gebaseerd is op de liedjes van de late Middeleeuwen tot heden. In zijn laatste project stortte hij zich op de muziek van Alec Wilder, tijdgenoot van Cole Porter en George Gershwin, en hoewel lang niet zo bekend volgens Battaglia zeker zo goed. Inmiddels staan ruim zestig Wilder-composities (de bekendste zijn 'I'll Be Around' en 'Lady Sings the Blues') op zijn programma.

...vervolg in de rechterkolom

Stefano Battaglia. (Foto: Tom Beetz)

In de Verkadefabriek werden uitsluitend Wilder-songs gespeeld, en juist de minder bekende (zoals 'Moon and Sand'). In de bewerking van Battaglia overheerste zijn eigen interpretatie en alleen kenners van Wilder konden er nog de oorspronkelijke thema's in herkennen. Dat Battaglia een fantastische pianotechniek heeft mag je verwachten van een klassiek geschoolde pianist, dat zijn gevoel zich zo diep in de kern van jazz had ingegraven was een aangename verrassing. In de ECM-stal van pianisten is hij een buitenbeentje. Waar de meeste ECM-pianisten koele en bezonken muziek maken, speelt hij een warmbloedige Italiaanse variant, gebaseerd op dynamiek en ongelimiteerde uitstapjes. De overeenkomst met andere ECM-pianisten is zijn glasheldere muziek, ook op de meest heftige momenten. Zijn improvisaties werden constant uitgedaagd door drummer Dani, een grootmeester van het spelen van accenten, die ervoor zorgde dat de muziek zich op een niveau van continue hoogspanning bevond. Bassist Maiore, die een romige toon uit zijn mini-bas van Italiaans topdesign haalde, verbond ze met elkaar. Dit trio is nu al het eerste hoogtepunt van het prille 2017.

Tom Beetz

Het Stefano Battaglia trio. (Foto: Tom Beetz)

JAZZ OP DE PLANKEN (vervolg)**YURI HONING****Bezetting:**

Yuri Honing (ts),
 Wolfert Brederode (p),
 Gulli Gudmundsson (b), Joost Lijbaart (d).

Datum en plaats:

8 januari 2017,
 Hothouse Redbad, Leeuwarden.

Het Yuri Honing Acoustic Quartet speelde bij jazzclub Hothouse Redbad voornamelijk stukken van zijn cd 'Desire' uit 2015. Het draaide in de muziek niet alleen om het verlangen naar elkaar, maar ook om verlangen naar rust, in een enkel geval zelfs om het verlangen naar de dood. De stukken op 'Desire' werden door Honing zelf geschreven en voor een klein deel bij elkaar gezocht. Het verlangen naar de dood vond hij bij de unieke barokke Italiaanse muziek van Monteverdi. Bij hem vond Honing 'Lasciate mi morire' (Laat mij sterven). Honing maakte van de barokke virtuositeit een mooi intiem uitgewerkt geheel met zijn handelsmerk: die lange, lage, trage tonen. Honings begeleiders geven de muziek meer klank en spanning. Vooral slagwerker Joost Lijbaart heeft daar een grote hand in. Zijn virtuoze blokken ritme, samen met de statements van de IJslandse bassist Gulli Gudmundsson voegen spanning aan Honings muziek toe. Toch draait het in de muziek om de inbreng van tenorsaxofonist Yuri Honing. De mix, het samenspel moet de zich traag voortbewegende muziek boeiend maken. In een stuk met de Japanse titel 'Mina daiski' (Ik houd van jou) kwam Honing toch op stoom. Alsof hij de aangesprokene ook werkelijk wilde overtuigen. Opvallend was dat hij in dit stuk ook direct naar Joost Lijbaart toe speelde. Dat is in zoverre niet raar, omdat ze al dertig jaar samenspelen. Ze vullen elkaar muzikaal naadloos aan. Die muzikale band is zo sterk, dat toen Honing eens tijdens een radio-interview vlak voor een sessieopname ontdekte dat Lijbaart ook zou spelen, hij het interview onderbrak voor een 'gesprek' tussen tenorsax en drumstel.

Hessel Fluitman**JAZZHELDEN.NL**

Wilt u meer weten over de geschiedenis van de Nederlandse jazz? Ga dan naar **Jazzhelden.nl**. Het verhaal wordt grotendeels verteld in gefilmde jazzportretten. Op het moment zijn dat er zo'n honderd, maar het aantal groeit gestaag: <http://www.jazzhelden.nl>

JAZZ IN BEELD**AVISHAI COHEN**

De Israëliische trompettist Avishai Cohen (1978) was maandag 16 januari 2017 te gast in Theater aan het Vrijthof in Maastricht. Als begeleiders had Cohen - niet te verwarren met zijn naamgenoot die bassist is - pianist Yonathan Avishai, bassist Barak Mori en drummer Nasheet Waits meegenomen. Jean Schoubs was erbij en maakte de foto's van Cohen op deze pagina.

Roos Plaatsman (artiestennaam Rose Ellis) is zangeres en woont in New York. In Jazzflits doet ze verslag van haar muzikantenbestaan. Eind 2016 verscheen haar cd 'Like Songs Like Moons'. Deze is verkrijgbaar via iTunes, Amazon, CD Baby en ook <http://www.roseellismusic.com>.

NEW YORK CALLING

GELUKKIG NIEUWJAAR

Gelukkig Nieuwjaar! Het jaar is vreemd begonnen hier met een nieuwe president die de dag na zijn inauguratie werd verwelkomt met wereldwijde protesten tegen zijn presidentschap. Ik ben inmiddels weer in New York na een welverdiende vakantie in Nederland. Wat heb ik hard gewerkt de afgelopen tijd! De week voor kerst was ongelooflijk druk met repetities, gigs, de uitreiking van de Young Composers Award in Lincoln Center, voorbereidingen voor de cd release en dan uiteindelijk de cd-release zelf. Op eerste kerstdag kwam ik zo halsoverkop in Nederland aan dat ik amper door had dat ik naar een ander continent was gevlogen. Mijn koffer was gevuld met 'Like Songs Like Moons', mijn nieuwe album dat in december hier in New York City in Rockwood Music Hall werd gepresenteerd.

In mijn leven heb ik een paar cd-presentaties gedaan en release-concerten zijn altijd erg bijzonder. Er zit een bepaalde energie omheen die je niet bij andere concerten voelt. Alsof alle energie die je erin hebt gestopt, al het werk, al de liefde, al het zweet, angst en plezier samen wordt gebundeld en tot explosie wordt gebracht. Op de dag van het concert moest ik de hele middag in New Jersey lesgeven. Tussendoor probeerde ik nog van alles te regelen, zoals het doorgeven van de namen op de gastenlijst, het maken van een setlijst, bedenken wat ik moest gaan zeggen en welke schoenen het beste pasten onder mijn zorgvuldig uitgekozen jurk. Niet onbelangrijk was dat ik die ochtend was weg gegaan zonder een enkele cd mee te nemen, dus ondertussen moest ik ook nog een manier vinden om die cd's toch die avond in Rockwood Music Hall te krijgen.

Toen ik vanuit New Jersey weer op Penn Station aankwam had ik een uurtje om wat te eten en me klaar te maken. Nu ik over dit moment schrijf beginnen mij schouders zich weer aan te spannen, precies zoals toen. Een uur voor een belangrijk concert is altijd het ergst, dan schiet opeens alles door je hoofd wat fout kan gaan. Wat als ik de tekst vergeet, wat als ik opeens niet meer weet hoe het liedje gaat, wat als de band te laat komt, wat als ik te laat kom, wat als mijn stem het opeens niet meer doet..?! En dat laatste is natuurlijk de grootste zorg, vooral ook omdat ik bij spannende gebeurtenissen altijd last van mijn stem krijg. Dat gebeurt voorafgaand aan audities, cd-opnames en dus ook cd-presentaties. Twee weken van te voren begint het en geen enkel middel lijkt te helpen.

Tijdens het concert verdween mijn krakende en hese stem als sneeuw voor de zon en deed alles het weer optimaal. Plotseling stond ik daar op het podium en na vijf liedjes besepte ik me dat ik alweer halverwege het concert was dat ik zo lang had voorbereid. De band speelde geweldig en na afloop werd ik overspoeld door enthousiaste reacties. Blijkbaar had het publiek de explosie van zweet, liefde, tranen en plezier gevoeld. 'Like Songs Like Moons' was gedoopt en ik voelde me een heuse godin op aarde die alles aankan!

Beluister Roos Plaatsman/Rose Ellis hier:
<http://bit.ly/2h7upgm>

VARIA

Site Concertzender in nieuw jasje

Omdat de vijftien jaar oude website van de Concertzender door het groeiende aanbod steeds meer een lappendekken dreigde te worden, is deze in een nieuwe jas gestoken. Directeur Sem de Jongh: "We zijn een radiostation met tal van uitingen: Uitzending Gemist, ConcertPodium en live-stream. Hoe krijg je het voor elkaar om dat allemaal, zonder al te veel klikken en verstopplekjes op zijn plaats te krijgen? Ik vind dat we daar behoorlijk goed in zijn geslaagd. En: als bezoeker krijg je suggesties op basis van wat je eerder hebt aangeklikt." De website van de Concertzender is te vinden op <http://www.concertzender.nl/>.

Foyn Friis op het festival van 2014. (Persfoto)

Inschrijving festival 12 Points nog tot 1 februari open

Nederlandse en Belgische bands kunnen zich nog tot 1 februari aanmelden voor het 12 Points festival, dat in juli in Aarhus, Denemarken voor de elfde keer plaatsvindt. In de loop van de jaren traden onder meer Cactus Truck, Knalpot, saxofoniste Tineke Postma, Zapp String Quartet, Bruut! en The Ambush Party tijdens het festival op. Het festival startte in 2007 in Dublin en trekt sindsdien door Europa. Dit jaar in Denemarken is het onderdeel van het evenement Aarhus European Capital of Culture. Volgend jaar is het festival weer terug in Dublin. Alle informatie over deelname aan het festival is te vinden op www.12points.ie/apply.

JAZZ IN BEELD

STEFANO BATTAGLIA

Het trio van Stefano Battaglia (midden) met Salvatore Maiore (b) en Roberto Dani (d). (Foto: Joke Schot)

Pianist Stefano Battaglia trad niet alleen in Den Bosch op, maar op 14 januari ook in LantarenVenster, Rotterdam. Peter J. Kortten: "Battaglia was uiterst eigenzinnig en hij meed hardnekkig elke vorm van swing. Hij liet zijn kompanen geheel vrij, en hoewel de mannen allen hun eigen paden bewandelden, was er op een 'free' moment na, toch sprake van een sterke homogeniteit. Voor een deel van het publiek was dat te moeilijk en dat verliet voortijdig de zaal. Wie bleef, genoot van een ijzersterk trio: krachtige, intelligente karakters met lef."

Stefano Battaglia. (Foto: Joke Schot)

OP DE VALREEP...

AMSTERDAM KRIJGT RITA REYSBRUG

Een naamloze Amsterdamse brug in Nieuw West gaat in het vervolg door het leven als Rita Reysbrug. Rita Reys werd de 'First Lady of European Jazz' genoemd, zo luidt de motivatie van het gemeentebestuur. „Daarnaast is haar eerste echtgenoot Wessel Ilcken ook in deze buurt vernoemd. De brug ligt tevens in de nabijheid van de Chet Bakerstraat en de Duke Ellingtonstraat. Ook pianiste Pia Beck 'krijgt' een brug in Amsterdam. In de hoofdstad zijn zo'n 1.300 bruggen zonder naam. Naar aanleiding van een oproep van het gemeentebestuur konden inwoners voorstellen doen om ze van een naam te voorzien.

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

BERT VAN DEN BRINK

Wondering

Q Disc

'Wondering' uit 1997 is niet de enige solo-cd van pianist Bert van den Brink. Als je 'Blowing' uit 2013 meetelt, waarop je hem aan het werk hoort op het Verschuieren-orgel, is het een van zeven solo-cd's. Van den Brinks ontwikkeling is aan de hand van zijn cd's mooi te volgen. Zo bescheiden en voorzichtig als hij de stukken neerzet op zijn Limetree-cd 'Deepest To Dearest' uit augustus 1988, zo zelfbewust klinkt hij op 'Wondering' in een aantal standards en eigen composities. Dat zelfbewuste hoor je ook op zijn 'Jazz At The Pinehill' van drie jaar later. Op zijn cd 'Bert's Bytes' uit 2007 staat vooral improvisatie. Soms nog geënt op een thema of op een sfeer. Hoe Van den Brink in het nu speelt kun je wekelijks op zijn website volgen. Daar plaatst hij steeds een nieuwe stukje muziek, een 'Byte', gespeeld op accordeon, Hammond of 'gewoon' piano. 'Wondering' vond ik laatst bij platenzaak Swingmaster in Groningen. Het is een cd met een titel waar ik graag 'be-' voor wil zetten. Het is imponerende muziek. Je hoort het gemak waarmee Van den Brink de stukken te lijf gaat. De composities klinken alsof ze voor zijn vingers zijn gemaakt. Van den Brink weet precies wat hij ermee kan doen. Elke uitweiding, elk zijpaadje leidt weer terug naar het thema. 'Wondering' bevat de registratie van een live-concert dat op 9 februari 1997 in Studio CNM in Hilversum plaatsvond. De Amerikaanse pianist/componist Clare Fischer woonde het bij en prees het na afloop de hemel in. Bert van den Brink was al een groot bewonderaar van Clare Fischer. Dat bleek dus wederzijds.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

JAZZ IN BEELD

MARK GUILIANA

De Amerikaanse drummer Mark Guiliana gaf 16 januari 2017 een concert in Theater aan het Vrijthof in Maastricht (dubbelconcert met Avishai Cohen). Zijn begeleiders waren Janson Rigby op saxofoon, Fabian Almaza op piano en Chris Morrissey op bas. Jean Schoubs maakte de foto's op deze pagina.

IN DE KLEEDKAMER

Fotoserie Joke Schot

De Italiaanse pianist Stefano Battaglia 14 januari in de kleedkamer van Lanta-renVenster, Rotterdam.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos Plaatsman en Jorre Reynders. **Fotografie:**

• Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann.
Logo: Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:**

Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren.

Adres(post): Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen.

Adres(e-mail): Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:**

JAZZFLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl).

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 11 januari 2017

Led Bib wordt getipt door Mike Flynn. (Foto: Matt Crossick)

[Luca Vitali, Giornale della Musica \(Italy\):](#)

MARY HALVORSON OCTET

Away With You (Firehouse 12 Records)

[Axel Stinshoff, Jazz thing \(Germany\):](#)

DONNY MCCASLIN

Beyond Now (Motéma)

[Madli-Liis Parts, Muusika \(Estonia\):](#)

DAVID S. WARE & MATTHEW SHIPP

Live In Sant'Anna Arresi 2004 (AUM Fidelity)

[Rui Eduardo Paes, jazz.pt \(Portugal\):](#)

NUOVA CAMERATA

Chant (Improvising Beings)

[Paweł Brodowski, Jazz Forum \(Poland\):](#)

KAMIL PIOTROWICZ SEXTET

Popular Music (Hevhetia HV 0134-2-231)

[Mike Flynn, Jazzwise \(UK\):](#)

LED BIB

Umbrella Weather (RareNoiseRecords)

[Anna Filipieva, Jazz.Ru \(Russia\):](#)

ARSENAL

Live In Tallinn '74 (ArtBeat)

[Jan Granlie, Salt Peanuts \(Norway\):](#)

ORTER EPARG

Orter Eparg (Øra fonogram)

[Christine Stephan, JAZZTHETIK \(Germany\):](#)

JOHANNES ENDERS/JÜRGEN GEIGER

In Paradisum (Yellowbird/Soulfood)

[Henning Bolte, Jazzism \(Netherlands\):](#)

EVA KLESSE QUARTETT

Obenland (Enja)

[Patrik Sandberg, Orkester Journalen \(Sweden\):](#)

ODDJOB

Oddjob Plays Weather Report (Amigo/Cosmos Music)

[Cim Meyer, Jazz Special \(Denmark\):](#)

THOMAS CLAUSEN/FRANCESCO CALI

The Voyage (Stunt)

[Lars Mossefinn, Dag og tid \(Norway\):](#)

DAG ARNESEN TRIO

Pentagon Tapes (Losen Records)

[Anne Yven, Citizenjazz.com \(France\):](#)

KEIJI HAINO/JOZEF DUMOULIN/TEUN VERBRUGGEN

The Miracles Of Only One Thing (Sub Rosa)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door het Europe Jazz Network, een samenwerkingsverband van jazzfestivals, -clubs en -promoters.